

Čís. 331.

Zákon ze dne 11. června 1919**o poplatku za ujednání příslušnosti soudní a za žaloby podle nich podané.**

Na základě usnesení Národního shromáždění nařizuje se:

§ 1.

Ujednání o soudní příslušnosti podle § 104 jurisdikční normy ze dne 1. srpna 1895, z. ř. č. 111, ve smlouvách a jiných listinách o právních jednáních vyjma případy, uvedené v § 3, tohoto zákona, podléhají pevnému poplatku 1 K.

§ 2.

Osvobození obchodní korespondence (§ 9 zák. ze dne 29. února 1864, z. ř. č. 20) se na tato ujednání nevztahuje.

§ 3.

Za účty, ve kterých je žalovatelnost pohledávky vyhrazena vydatelem účtu v určitém místě, platí se poplatek ve dvojnásobné míře té částky, jaká je stanovena v § 11 cis. nař. ze dne 28. srpna 1916, z. ř. č. 281.

§ 4.

Z prvních vyhotovení žalob, podaných u soudu příslušnosti vymíněné nebo stanovené (v § 87 a) zákona z 1. srpna 1895, z. ř. č. 111, sluší zaplatit dvojnásobný poplatek, stanovený pro žaloby cis. nařízením z 15. září 1915, z. ř. č. 279. Byla-li příslušnost soudu vymíněna v zájmu toliko určité strany, podléhá tomuto zvýšenému poplatku pouze žaloba, která byla podána stranou, této výhody požívající.

§ 5.

Poplatky, stanovené tímto zákonem, zapravují se v kolecích podle všeobecných zásad, platných pro zapravování kolkových poplatků z listin, nebo z účtův a žalob soudních.

§ 6.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem 1. července 1919 a provéstí jej ukládá se ministru financí a spravedlnosti.

T. G. Masaryk v. r.**Svehla v. r., v zast. min. předsedy.****Dr. Rašín v. r.****Dr. Soukup v. r.**

Čís. 332.

Zákon ze dne 11. června 1919**o zabírání budov neb jejich částí pro účely veřejné.**

Podle usnesení Národního shromáždění se nařizuje:

§ 1.

Zemská správa politická může, pokud není vhodných místností, zcela nebo z části zabrat k užívání budovy o větším počtu místností pro účely veřejné a, pokud toho žádá veřejný zájem, i pro účely obytné, jakož i pro přesídlení uživatelů budov, zabraných podle tohoto zákona, je-li možno uživatele bez nenahraditelné hospodářské újmy jejich povolání, neb ústavy bez poškození účelu, kterému budovy ony až dosud sloužily, vhodně umístiti v budovách jiných, třeba v jiném místě.

Ze zabrání jsou vyloučeny obytné nájemní domy, byt vlastníka zabrané budovy v rozměru přípustném podle nařízení o zabírání bytů obcemi ze dne 22. ledna 1919, č. 38 Sb. z. a n., a byty i jiné místnosti zabrané podle právě jmenovaného nařízení.

§ 2.

Uživatelům zabraných budov musí býti, nedojde-li ke zvláštnímu ujednání, přiděleny místnosti, třeba v jiném místě, které by, pokud možno, hověly účelům, kterým sloužily zabrané místnosti.

§ 3.

O zabrání rozhodne zemská politická správa po šetření, provedeném s majetníkem budovy neb jeho zástupcem a se zástupci příslušných nejvyšších úřadů a zájemníků.

Do rozhodnutí přísluší majetníku neb uživateli zabrané budovy nebo její části do 8 dnů stížnost k ministerstvu veřejných prací.

§ 4.

Zabráním pozbývají uživatelé zabraných částí budov práva, jich užívatí.

Zemská správa politická má právo zabrané budovy pro účely v § 1 jmenované pronajmouti. Na pronájem nevztahují se po dobu zabrání ustanovení o ochraně nájemníků.

Zemská správa politická má dále právo v zabraných budovách na svůj náklad provéstí stavební úpravy, avšak jen v mezích nejnútnejší potřeby, vyslechnouc o tom majetníka budovy. V tom směru jí přísluší také práva stavebníkův zákonem vyhrazená.

Jde-li o budovy umělecky neb historicky cenné, jest třeba před jich zabráním a úpravou